

ספר חבקוק

שם: _____

פרק א'

(א) המשא אשר חזה חבקוק הנביא:

(ב) עד אנה ה' שועתי ולא תשמע, אזעק אליך חמס ולא תושיע:

(ג) למה תראני און, ועמל תביט, ושד וחמס לנגדי, ויהי ריב ומדון ישא:

(ד) על כן תפוג תורה, ולא יצא לנצח משפט, כי רשע מכתיר את הצדיק, על כן יצא משפט מעקל:

(ה) ראו בגוים והביטו, והתמהו תמהו, כי פעל פעל בימיכם, לא תאמינו כי יספר:

(ו) כי הנני מקים את הפשדים, הגוי המר והנמהר, ההולך למרחבי ארץ, לרשת משפנות לא לו:

(ז) אים ונורא הוא, ממנו משפטו ושאטו יצא:

(ח) וקלו מנמרים סוסיו, וחדו מזאבי ערב, ופשו פרשיו, ופרשיו מרחוק יבאו, יעפו כנשר חש לאכול:

(ט) פלה לחמס יבוא, מגמת פניהם קדימה, ויאסף כחול שבי:

(י) והוא במלכים יתקלס, ורזנים משחק לו, הוא לכל מבצר ישחק, ויצבר עפר וילפדה:

(יא) אז חלף רוח ויעבר, ואשם, זו כחו לאלהו:

(יב) הלוא אתה מקדם, ה' אלהי קדשי, לא נמות, ה' למשפט שמתו, וצור להזכיר יסדתו:

(יג) טהור עינים מראות רע, והביט אל עמל לא תוכל, למה תביט בוגדים, תחריש בבלע רשע צדיק ממנו:

(יד) ותעשה אדם פדגי הם, כרמש לא משל בו:

(טו) כלה בחכה העלה, יגרהו בחרמו, ויאספהו במכמתו, על פן ישמח ויגיל:

(טז) על פן יזבח לחרמו, ויקטר למכמתו, פי בהמה שמן חלקו, ומאכלו בראה:

(יז) העל פן יריק חרמו, ותמיד להרג גוים, לא חמול:

פרק ב'

(א) על משמרתני אעמדה, ואתיצבה על מצור, ואצפה לראות מה ידבר בי, ומה אשיב על תוכחתי:

(ב) ויענני ה', ויאמר כתוב חזון, ובאר על הלחות, למען ירוץ קורא בו:

(ג) כי עוד חזון למועד, ויפח לקח, ולא כזב, אם יתמהמה חכה לו, כי בא גבא לא אחר:

(ד) הנה עפלה, לא ישרה נפשו בו, וצדיק באמונתו יחיה:

(ה) ואף כי היין בגד, גבר יהיר ולא ינוה, אשר הרחוב כשאל נפשו, והוא כמות ולא ישבע, ויאסוף אליו כל הגוים, ויקבץ אליו כל העמים:

(ו) הלוא אלה כלם עליו משל ישאו, ומליצה חידות לו, ויאמר הוי המרבה לא לו, עד מתי, ומכביד עליו עבטיט:

(ז) הלוא פתע יקומו נשכיד, ויקצו מזעזעיד, והיית למשסות למו:

(ח) כי אתה שלות גוים רבים, ישלוח כל יתר עמים, מדמי אדם, וחמס ארץ, קריה וכל ישבי בה:

(ט) הוי בצע בצע, רע לביתו, לשום במרום קנו, להנצל מכף רע:

(י) יעצת בשת לביתך, קצות עמים רבים, וחוטא נפשך:

(יא) כי אבן מקיר תזעק, וכפיס מעץ יעננה:

(יב) הוּי בְּנֵה עִיר בְּדָמַיִם, וְכוֹנֵן קִרְיָה בְּעוֹלָה:

(יג) הֲלוֹא הִנֵּה מֵאֵת ה' צְבָאוֹת, וַיִּיגְעוּ עַמִּים בְּדֵי אֵשׁ, וּלְאֲמִים בְּדֵי רִיק יַעֲפוּ:

(יד) כִּי תִמְלֵא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת כְּבוֹד ה', כַּמַּיִם יִכְסּוּ עַל יָם:

(טו) הוּי מִשְׁקָה רַעְהוּ, מִסַּפַּח חֲמָתְךָ, וְאֵף שֹׁפֵר, לְמַעַן הִבִּיט עַל מַעוֹרֵיהֶם:

(טז) שִׁבְעַת קָלוֹן מִכְבוֹד, שְׁתֵּה גַם אֶתְּהָ וְהַעֲרַל, תִּסּוֹב עֲלֶיךָ כּוֹס יְמִין ה', וְקִיקְלוֹן עַל כְּבוֹדְךָ:

(יז) כִּי חֲמַס לְבָנוֹן יִכְסֶּךָ, וְשֹׁד בְּהִמּוֹת יַחִיתוּ, מִדְּמֵי אָדָם וְחֲמַס אֲרָץ, קִרְיָה וְכָל יֹשְׁבֵי בָּהּ:

(יח) מֶה הוֹעִיל פֶּסֶל כִּי פִסְלוּ יִצְרוּ, מִסַּכָּה וּמוֹרָה שֹׁקֵר, כִּי בָטַח יִצַּר יִצְרוּ עָלָיו לַעֲשׂוֹת אֱלִילִים אֱלֹמִים:

(יט) הוּי אִמֵּר לַעֲץ הַקִּיץָה, עוֹרֵי לְאָבֵן דּוּמָם, הוּא יוֹרֶה, הִנֵּה הוּא תַפּוּשׁ זָהָב וְכֶסֶף, וְכָל רוּחַ אֵין בְּקִרְבּוֹ:

(כ) וְה' בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ, הִס מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ:

פֶּרֶק ג'

(א) תִּפְלֶה לַחֲבֻקוֹק הַנְּבִיא, עַל שְׁגִינּוֹת:

(ב) ה' שְׁמַעְתִּי שְׁמַעַד יִרְאֵתִי, ה' פִּעֲלֶךָ בְּקִרְבִּי שְׁנַיִם, חֲיִיְהוּ בְּקִרְבִּי שְׁנַיִם תּוֹדִיעַ, בְּרִגְזֵי רַחַם תִּזְכּוֹר:

(ג) אֱלֹהִים מִתִּימָן יָבֹא, וְקִדְוֹשׁ מֵהַר פֶּאֶרְן סִלְהָ, כֶּסֶה שְׁמַיִם הוֹדוּ, וַתִּהְלֹתוּ מְלֶאכֶה הָאָרֶץ:

(ד) וְנִגְהָ פֶּאֹר תִּהְיֶה, קִרְנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ, וְשֵׁם חֲבִיּוֹן עִזּוֹ:

(ה) לְפָנָיו יִלְךְ דָּבָר, וַיֵּצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו:

(ו) עֲמַד וַיִּמָּדֵד אֲרָץ, רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם, וַיִּתְפַּצְצוּ הַרְרֵי עַד, שָׁחוּ גִבְעוֹת עוֹלָם, הִלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ:

(ז) תחת און ראיתי אהלי כושן, ירגזון יריעות ארץ מדגן:

(ח) הבנהרים חרה ה', אם בנהרים אפך, אם בים עברתך, כי תרכב על סוסיד, מרכבתיך ישועה:

(ט) עריה תעור קשתך, שבעות מטות אמר סלה, נהרות תבקע ארץ:

(י) ראוד, יחילו הרים, זרם מים עבר, נתן תהום קולו, רום ידיהו נשא:

(יא) שמש ירח עמד זבלה, לאור חציך יהלכו, לנגה ברק חניתך:

(יב) בזעם תצעד ארץ, באף תדוש גוים:

(יג) יצאת לישע עמד, לישע את משיחך, מחצת ראש מבית רשע, ערות יסוד עד צנאר סלה:

(יד) נקבת במטיו ראש פרזיו, יסערו להפיצני, עליצתם כמו לאכל עני במסתר:

(טו) דרכת בים סוסיד, חמר מים רבים:

(טז) שמעתי ותרגז בטני, לקול צללו שפתי, יבוא רקב בעצמי, ותחתי ארגז, אשר אנוח ליום צרה, לעלות לעם יגודנו:

(יז) כי תאנה לא תפרח, ואין יבול בגפנים, כחש מעשה זית, ושממות לא עשה אכל, גזר ממכלה צאן, ואין בקר ברפתים:

(יח) ואני בה' אעלוזה, אגילה באלהי ישעי:

(יט) אלקים ה' חילי, וישם רגלי פאלות, ועל במותי ידרכני, למנצח בנגינותי: